

Derpaa foretoges:

Valg af 3 Medlemmer til den i Henhold til Lov Nr. 50 af 27. Marts 1903 nedsatte Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring.

Formanden: Hertil foreslaas fra de forskellige Sider: *Bramsen, Ole Jensen og Sonne.*

Jeg vil ogsaa anse disse Medlemmer for valgte uden Afstemning, hvis en saadan ikke forlanges. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovene Nr. 50-52 af 3. April 1900 om Indlemmelse under Staden København af en Del af Hvidovre Sogn (Valby-Distriktet), Sundby og Nathanaels Sogne paa Amager samt Brøndshøj Sogn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3081 fg.)

Sagen sattes under Forhandling.

Bramsen: Det har ved Gennemlæsningen af dette Lovforslag forekommet mig, at det baade formelt og reelt indeholder mere, end dets Titel angiver. Formelt indeholder det i Virkeligheden to Lovforslag. Man indskrænker sig nemlig ikke til at foreslaa Ophævelsen af den Særrepræsentation, som de indlemmede Distrikter fik ved Lovene af 1900, men i Lovforslagets § 2 er der tillige optaget en Bestemmelse om Valg af Borgerrepræsentanter i København samt om Antallet af dem, hvilket fastsættes til 42 i Modsætning til, hvad der er Tilfældet nu, hvor der som bekendt er 36 plus de særlige Repræsentanter for de indlemmede Distrikter. Reelt forekommer det mig, at Forslaget ikke blot afgør Spørgsmaalet om de indlemmede Distrikters særlige Repræsentation, men at det ogsaa i andre Retninger, om end kun indirekte, har ret vidtgaaende Virkninger. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at den Vej, som man her henstiller til os at slaa ind paa, maa blive den, som ogsaa ved senere Lejligheder, hvor Talen maatte blive om yderligere Indlemmelser inden for Hovedstadens Omraade, vil blive bragt i Forslag. Hvad det

her drejer sig om, er altsaa i Virkeligheden Spørgsmaalet om Centralisation af den kommunale Styrelse eller om Fortsættelse af det, som blev paabegyndt ved disse Indlemmelsesloves Vedtagelse, nemlig en Decentralisation paa visse Omraader, hvor Centralisation ikke kan anses for at være nødvendig.

Naar jeg nu først holder mig til Lovforslagets Form, finder jeg det betænkeligt at forandre Valgloven af 23. December 1865 ved denne Lejlighed. Jeg kan ikke se rettere, end at § 2 i dette Lovforslag burde have været udsondret som en særlig Lov. Den angaar, i Modsætning til de øvrige Paragraffer, aldeles ikke noget af det, som Lovens Titel antyder. Desuden have vi jo et Forslag liggende for os om kommunale Valg i det hele taget. Det omfatter ogsaa København, og det forekommer mig da, at en Forandring af de nugældende Bestemmelser om Københavns Kommunalbestyrelses Sammensætning og Medlemsantal rettelig burde have sin Plads i denne almindelige Lov i Stedet for i en saadan — jeg tør maaske sige — Lejlighedslov, som Talen er om her, og at Spørgsmaalet burde afgøres i Forening med alle de andre Spørgsmaal, som angaa den kommunale Valgret i København. Jeg kan heller ikke se andet, end at der er en Uoverensstemmelse til Stede mellem Lovforslaget om kommunale Valg og det nærværende Lovforslag, idet der i Forslaget til Lov om de kommunale Valg — det ligger jo paa ærede Medlemmers Pladser — i sammes § 19 staar: „De Dele af Staden, som ere eller maatte blive henlagte under en udenbys Folketings-Valgkreds, udgøre i Henseende til de kommunale Valg særlige Kredse for sig.“ „Særlige Kredse for sig“ er jo i og for sig ikke noget godt Udtryk, og det kan kun være brugt her med Flid for at sige, at de ikke blot skulle have særlige Kredse, men at de ogsaa skulle vælge for sig; ellers vilde der ikke være nogen Rimelighed i Udtrykket „særlige Kredse for sig“. Men i det Lovforslag, vi have for os i Dag, bestemmes udtrykkelig det modsatte, nemlig at de indlemmede Distrikters Beboere skulle vælge i de nuværende Folketingskredse, kun at der for de kommunale Valgs Vedkommende oprettes en fjortende og en femtende Kreds, hvoraf Følgen — da som bekendt i København alle Valgkredsens Stemmer blive sammentalte — jo vil blive, at enhver Særrepræsentation for de paa-gældende Distrikters Vedkommende vil bortfalde, noget, som ogsaa udtales i Mo-